

подиръ ви? Защо вий го сматряте таквоязъ, каквото сте го сматряли прѣди 6-й Септемврий: да може да се води безъ идеали, безъ всѣка опрѣдѣлена программа? — Той отговори съ смѣнкваніе. Да, г-нъ Каравеловъ, вамъ бѣше лѣсно да рѣжко-водите тогазъ бѣлгарский народъ, защото се упovавахте на милиони щикове, на покровителство, на генерала (Карагеловъ се крѣсти) Каулбарса въ Бѣлгардия. Заповѣдайте, водете го вий безъ генерали, безъ Князъ, а само съ идеали и достигнете гонимата цѣлъ. Вий се убояхте, г-нъ Каравеловъ, вий се уплашихте отъ грамадността, отъ страшната сила на дѣржавата, която отъ тогазъ насамъ не е прѣстанала да злорадствува надъ нашата страна. Говорете вий, както щете, приказгайте си каквото искате, но нѣма да ви повѣрвамъ, че испѣжданието на бивший Князъ е безъ вашето съгласие. Вий, които не се стѣснявахте отъ никакви законни установления, вий не сте можали да знаете за испѣжданието на Княза, не сте можали да знаете, какво мисли вашия другарь, вашия министръ, вашия подминистръ, първенци, войска и народъ, които ви дѣржатъ! Да не знаете вий какво праватъ тѣ! Но, г-да, нека се не простирамъ много, азъ ще прѣстана да говоря съ този тонъ и по-нататъкъ, защото не забравямъ, че Каравеловъ не стои прѣдъ васъ сега, като подсѫдимъ по обвинението му за испѣжданието на бивший Князъ. Ако спомѣнавамъ за него, това е само, да очѣртая личността, субекта. И какво се домугва сега г-нъ Каравеловъ, какво е искалъ да направи съ своитѣ партизани, какъвъ народенъ идеалъ и среѣство за до-стиганието му посочва той въ своята программа, за да печели избиратели? Нѣмалъ защо да пише программи, искалъ подиръ му да вѣрвѣтъ, да блѣятъ, както сѫ блѣяли, че тогазъ, когато стигне на властъ, когато вземе управлението въ рѣцѣтъ си, тогава ще му размислимъ, та каквото намѣрилъ за добрѣ, ще го направи. «Вѣрвайте, каза, че Каравеловъ не е способенъ да отстѫпи бѣлгарските интереси! Азъ не зная г-да, можемъ ли да бѫдемъ толкова слѣни, да не забѣлѣжимъ тази нова ера за бѣлгарската история, за бѣлгарский народъ. Азъ не знамъ, можемъ ли ний да глѣдаме на единъ поря-доченъ дѣржавенъ мѣжъ, да вѣрвимъ подиръ му безъ про-грамма, безъ да знаемъ кѫде ни води? Защо да се само-оболщаваме, защо да не си кажемъ истината? А тя е твѣрдѣ очевидна. — Каравеловъ се рисува за человѣкъ, който само